

je ustanovila v našem klubu tudi organizacija Puticistov. To je organizacija, ki ima glavni namen najti Lippertovo jamo, vzgajati resnično in čisto jamarjo ter utrđiti bratske odnose med jamarji (kakšna jamarska poezija in kako pesniški tekst za 15-letnika!). Pod pretvezo boga Putika se vse to tudi izvaja (kako mistično!). Vodi jo Matjaž Puc. Organizacija je zelo množična (olala 19 članov!). Od mlajših članov kluba smo v njej skoraj vsi razen Hanza in Kranjca, ki se trdovratno držita piparije in je prišlo že do »verskih bojev« med Matjažem in Hanzom ...

V nadaljevanju sem naredil pregled, kdo je bil Pipar in kdo Puticist, s fotografijami posameznikov (nekaterimi).

Vse spodnje navedbe so dokazljive v mojem dnevniku, dobro spravljene in nanje ne vpliva »zgodovinski spomin« posameznikov!

Piparji:

Zrnec Janez - Hanz
Kranjc Tone
Rudolf Vesna

Piparja in Puticista:

Suwa Tone - Sulc in
Di Batista Metod - Todl

Foto: PRIMOŽ KRIVIC

Puticisti:

Pirnat Stane - Bingel
Puc Matjaž
Šušteršič France - Frenk
Krivic Primož - Šravštok
Modrijan Janez - Modrc
Radešček Rado
Ileršič Janez
Pirnat Jožko

Kunaver Jure
Košir Igor
Ravnikar Dušan
Marussig Miran
Sket Boris
Kunaver Janez
Peterlin Peter
Trenz Jure
Korenčan Zvone ■

Janez Modrijan 60 LET MED ČLANI DZRJL

Veteranom, zbranim v članski vasi, sem omenil, da imam ravno na dan našega druženja, 10. novembra 2023, po mojem dojetanju 60 (šestdeset) let svojega delovanja med člani DZRJS/JKLM/DZRJL. Na mail sem jim poslal zapis tega dogodka v Hanzovem dnevniku. Tedaj je prišla ideja, da ta zapis objavimo v nespremenjeni obliki z vsemi, tudi pravopisnimi, napakami ... Tak zapis naj bo vpogled v zgodovino obdobja med letoma 1962 in 1967, ko je ob menjavi generacij v Društvu nastajala skupina današnjih Veteranov.

Pred tem sem v letih od 1960 do tega opisanega dogodka obiskal več jam v družbi sošolcev, med katerimi je bil tudi Hanz.

Upam, da boste bralci lahko dobili uvid v naše takratne možnosti transporta, osebne in skupne opreme in prehrane. Naša »paleo« oprema je bila: kakšno staro kolo

brez prestav na tedaj seveda pretežno makadamskih cestah, lesene lestvice, konopljne vrvi, ročne karbidke in pri nekaterih tudi petrolejke, osebna ponošena obleka ... Čelade, pajaci in ostala oprema je bila bolj sen in je prišla med nas v naslednjih letih. Seveda v tem času nismo imeli doma niti hišnih telefonov in tako je vsa komunikacija potekala ob vsemogočih srečanjih, ki so nas dodatno povezovala. Tudi slikovnega materiala iz tega obdobja žal skoraj ni.

Ko gledam spisek udeležencev, ugotavljam, da smo bili vsi mladi in temu primerno drzni, razigrani in včasih tudi malo podivjani.

V društvo sem se uradno včlanil šele skoraj leto dni po tem dogodku. Seveda sem bil medtem že aktiven jamar našega društva. Zaradi raznih dogajanj je

disciplinska komisija s takratnim predsednikom Juretom Kunaverjem mene in še vsaj tri udeležence te prve akcije že pomladi 1964 metala iz društva. No, to je že druga zgodba.

Udeleženci te akcije smo bili:

Janez Zrnec - Hanz (17 let), Mišo Bricelj (17 let), Tone Kranjc - Požigalnik (16 let), Tone Suwa - Sulc (14 let), Primož Krivic - Kruklja (14 let) in Janez Modrijan - Modrc (18 let).

Razen mene so vsi že pokojni. Sulc in Kruklja sta se ponesrečila v jamah.

Prosim, ne primerjajte tega zapisa s sočnimi zapisi današnjih aktivnih jamarjev, na primer Špele. Danes so drugi časi, tudi starost jamarjev – udeležencev akcij je veliko večja. ■